

Мамо-голубко! Прийди подивися,
Сина від мук захисти!
Болі зі споду душі піднялися,
Що вже несила нести.
Мамо-голубко! Горюєш ти, бачу,
Стогнеш сама у журбі;

Хай я в неволі конаю та плачу, —
Важче незмірно тобі.
Бачити більше тебе я не буду;
Не дорікай, а прости,
Та від людського неправого суду
Сина свого захисти!
